

Ezoterična pisma.

Pismo X. - Ljubljana, v februarju 1923.

Pojm duše v okultizmu.

- o. - d.

V okultizmu je pojem telesa veliko obsejnejši, kakor je v ekzoterični znanosti, ki obsega tudi one strani človeka, katere prišteva ekzoterika v območje duše, med tem, ko stoji pojem duše v okulturnem smislu tako visoko, da ga ekzoterik niti ne sluti.

Vse, kar najdemo v treh nam znanih sferah univerza, t. j. v fizični, astralni in mentalni sferi, so telesa, je nebroj teles, telo poleg telesa, ki napolnjujejo cel prostor in ki so prostor

- 99 -

No transcript available.

v svoji skupnosti: - Vsaka sfera ima
svoja telesa, ki so od teles drugih sfer
tako različna, da se med seboj nika-
lor ne dajo primerjati. Kar jim je skup-
nega, je oblika, je hkratenje pros-
tora v eni ali v več dimenzijah, je
omejenost v času in prostoru, je njih
početek in konec, je minljivost.

Duša v ožalnem smislu nima
oblike, ker nima dimenzije, ker je
zunaj časa in prostora. O njej tudi ne
moremo reči, da bi bila večna, niti
da je minljiva, da bi bila neumer-
na, niti da je omejena, kajti samo
eno je večno - in to je čas, in minljivo,
kar je v njem, in samo eno je brez-
mejno - in to je prostor, in omejeno,
kar je v njem. Duša pa je brezčasna,
t.j. zunaj časa, je brez dimenzij, t.j.

No transcript available.

umaj prostora. Simbol fizičnega in
eteričnega telesa je obla, simbol astral-
nega telesa je krog, simbol mentalne-
ga telesa je obod kroga (črta), naj pa
naj bi bil simbol duše drugega nego
točila, t.j. idealno čaršče in predišče
sfere, kroga in oboda — vsega ustvar-
jenega objektivnega sveta.

Logična najnost in dejstvo ilustrira
pravi, da mora biti predišče samo
eno, predišče človeka tako, kakor pre-
dišče sveta; v drugih besedah, da
je duša samo ena in sicer vse-duša,
ena svetovna duša.

Dojm duše v okultizmu je Kormišen,
svetoven; duša "obsega" vse, je v vsem.
Človek, ki se je razvedel, postane kor-
mično bitje, postane vse-človek.

Veliki adept Giordano Bruno je

No transcript available.

bil oni, ki je prvi uvedel v evropsko
mišljenje pojem vrednosti. Ona mu je
posredovalka med stvarjeno naravo
in med duhom; ona mu je "stvar-
jajoča narava" ona mu je organisa-
torična in inteligentni princip v na-
ravi.

S priimanjem vrednosti stopa pojem
Brahmstva v ogradje, umaj vraga stvar-
janja in nehanja, umaj vseh lastnos-
ti in pojmovanja. Vrednosta pa je vse,
pričujoča, delujoča, vredirajoča - pov-
sod je kkrat in via. Pojem Schopen-
haierjeve vevolje je zelo soroden z
okulturnim pojmom vrednosti. Schopen-
haierju je svet skori in skori volja
na eni strani in predstava, t. j. utis,
katerega nareja volja sama nase, na
drugi strani. Da pa ta vevolja ni

No transcript available.

„slepa“ in „lačna“, ampak inteligentna, z gotovimi cilji in smotri tega seveda nemški filozof samo s svojim intelektom ni mogel dojeti. Okultnem pa pravi, da je vsedušna inteligentna moč, ki se razvada svojih ciljev in smotrov, toda se ne razvada povsod in vedno same sebe. Do samoravesti, do samopoznavanja pride vsedušna samo v človeku-mistiku.

Krišānstvo je pojem vsedušne nepor-
nan, poznano pa je ravestno stanje
človeka, ki se razvada vse duše, in v
katerem se vsedušna razvada same sebe.
To ravestno stanje je „Kraljestvo božje“.
- Krišānstva nebera niso še Kraljestvo
božje, ampak samo posmrtno stanje
človeka v mentalni sferi. Kraljestvo
božje pa je dvigneno nad vsa nebera,
primerjati bi se dalo še „najbolj“ „nirvani“

No transcript available.

buddhistov. človek, ki se raveda vse-
duš, je stopil v nirvano, je postal vse-
človek, je postal Buddha t.j. vzbujeni.⁵⁾
Nirvana pomenja tedaj „vzbujenje“. V
šoli pa smo se učili, da pomenja nirva-
na „uničenje“. V resnici je nirvana
oboje. - Buddhistu je vse čutno živ-
ljenje le sanje, ki postanejo, ko se vbu-
di, nične, so uničene; uničen pa mion,
ki se je zbudil. Vzbujenje je tedaj po-
sitivna stran nirvane, uničenje pa
je njena negativna stran. Nirvana je
uničenje vsega doživetnega in vzbujenje
vsega resničnega & resničnemu življen-
ju samoravestne vseduš.

Vse doživetno obstoja v času in pro-
storu. Premagati to dvojje: čas in prostor.

*) Brez dvoma sta obe besedi „buddhi“ in
„bud“ (iti) tudi jermovno sorodni in isto
deblo.

No transcript available.

ter si ohraniti zavest zavest in samo-
 zavest, se pravi nastopiti kraljestvo
 božje, preiti v nirvano. In ker je čas
 in prostor urar intelekta, je, kakor
 pravi Kant, "a priori", in si brez nje
 ni ničesar misliti ne moremo, ni mo-
 remo le premagati, če smo premaga-
 li intelekt. "Miselni princip je le ubi-
 jalec resničnega - učence mor v ubiti
 ubijeska" pravi mistik-buddhist.
 Zato se Buddha tudi nikdar ni bliž-
 je igraril o nirvani, ni opisoval uje-
 nih blaženosti. Kajti vsi pojmi, vse
 lastnosti, katere poznamo, so od tega
 sveta v času in prostoru, so sanye,
 so nični. Če bi Buddha pripisoval
 nirvani kakšne ali kakšne lastnosti, zna-
 na zavestna stanja, bi ji vrel njeno
 resničnost, bi jo pomiril v "ta svet".

No transcript available.

Kraljestvo božje ni od tega sveta, pravi mlajši brat Ouidha. Kajti oho ni vi-
delo, uho ni slišalo in človeški um si
ni zamislil, kajšno je Kraljestvo božje

In vendar, kako ga spornamo, če
ne s svojim intelektom? Vsa sfera
ima svojo metodo spornanja, pa tudi
svoj organ, s katerim spornava. V ast-
ralni sferi um človeški čuti, si pred-
stavlja; v mentalni sferi logično sklepa
in debatira; v Kraljestvu duše pa zgleda
in spornava. To gledanje imenujemo in-
tuicijo, imenujemo intencijo. Intencija
je spornavalni organ duše. Če je pri nes-
ta organ v imbrionalnem stadiju, da nam
je duša le težka temna snetaja, s tem že
ni dokazano, da ta organ ni zmogel
razvoja in rasti. So ljudje, ki so ta organ
tako vrgli in razvili, da jim daje razvo-

No transcript available.

tako točne podatke, kakor nam raz-
 um. Ti ljudje so mistiki sporno-
 valci. O svojih ilustriranih nam govore
 v enanem jeziku, katerega besede pa
 imajo drug pomen. Razumemo jih,
 če imamo tudi mi moč intuicije in le
 v toliko, v kolikor je ta moč razvita.

Vsi mistiki so v enem edini,
 v tem namreč, da se razvstno stanje
 človeka, ki ne razvoda vesduše, ne
 da primerjati nobenemu drugemu
 stanju, vzemši guberni. V resnici
 je guberen življenje duše in edina pot
 k nemu, ki vodi do duše, edini način
 narediti nemogoče mogoče, se dvig
 ti nad intelekt, nad čas in prostor.

Guberen je nekaj čudovitega, pravi
 Mabel Collins. Se onemu je podobna
 in le onemu se da primerjati, kar je

No transcript available.

čudovitega v življenju. Brez nje se
duša ne bi mogla v človeku razve-
sti in rasti, ravnar kot močnost, ka-
kor tudi telo ne bi moglo živeti brez
dihanja. Guberen je ovrtače, v katerih
se duhovne sfere p. duše, gibljejo. Člo-
vek, ki je amorčen ljubiti ravnar sebe
in kaj drugega, je zmorčen duhovnega
življenja, v njem mora priti duša
prej ali slej do samoravesti. Guberen
je ona bela magična moč, ki je edina
močna vzbuditi spečo dušo k samo-
ravnstnemu življenju.

Paranormalno je, da so vsi ljudje, ki
se razvijajo v duše, in katerih se razve-
da v dušo, v tej ravnsti eno, da tvor-
ijo duhovno enoto.

Ta duhovna enota je "bela loža".
Bela loža je tedaj individualizirana

No transcript available.

vsleduša, ki se kot staka tudi spor-
 nava in razpada. To je njen esote-
 rični pojem. — Bela loža tedaj ni
 nobena tajna organizacija, s tajni-
 mi močmi in amovnostimi, ni dru-
 ba ali združenja, z omejeno ali neo-
 mejeno razeno. Vendar ima doitoj
 kdor more vstopiti. Tu ni privile-
 gijev, ni priporočil, ne pomaga no-
 ben patron, noben svetnik, tu po-
 maga le notranja redelost, ki,
 posledica trivlečnega napora, po-
 maga le lastna volja, ki priporo-
 na eno napreko: svojo lastno sla-
 vost — in to slabost biserovine
 stre.

No transcript available.

Manarjer:

Is belečnice okultista.

Vsak moja pota hodimo,
mi - voli bratje.
Po nižjih sferah blodimo,
mi - božji svatje.

Olupani umiramo,
mi, ki smo večni.

Drug drugega prerivamo,
zato pa smo nesrečni!

x

Denar rodi napuh,
napuh rodi propast -
in karma ti odnese
denar, napuh in čast.

Indaja Pripravljeni odbor J.T. II. v Ljubljani.
Tajništvo: Rimca c. 18/I.

No transcript available.